

דבר תורה לשלחן שבת

מתורת הגאון רבי אלעזר זאב רז שליט"א, רבה של תל ציון

פרשת שופטים ד' אלול תשע"א

שתיקה יפה בבית המדרש

לא תזבח לה' אלהיך שור ושה וכו' כל דבר רע. (יז, א)

מקורב ראיתי סיפור בימינו, אשר יש ללמוד ממנו מוסר השכל. וזה תוכנו: אדם כשר בימינו צנוע ומעלי ושמר רבי אברהם כהן זצ"ל (שנפטר בתחילת שנת תשס"ח) היה שותק רבות, ולא הכירו את קולו, שייף עייל שייף נפיק. (ואני הכרתי אותו עוד מילדותו). והנה לבנו נולד בן בכור בליל שבת לפנות בוקר בביקור חולים בירושלים, משם פנה הבן אל עבר בית הכנסת "שמש צדקה", לשם היה אביו מקדים בעוד לילה לעסוק בתורה, ואכן בא הבן באישון לילה ומצא את אביו, ונגש ואמר לו: אבא, מגיע לי "מזל טוב" נולד לי בן! מיד סגר האב את הספר, ויצא עמו לחוץ, ורק אז ענה ואמר לו בחזרה "מזל טוב" וברכו. ומספר הבן: "מעשה זה עשה עלי רושם גדול שגם בשעת התרגשות, שמר על הזהירות לבלתי לדבר כלום ואפילו אמירת "מזל טוב", כדי שלא ימשך לענינים אחרים". ע"כ המעשה הנפלא!

וכך כותב רבנו אליעזר פאפו בספרו הקדוש "חסד לאלפים" (סימן קנא) "כבר העידו על האריז"ל שלא היה מדבר כלל אפילו שלא בשעת התפילה, ואפילו בדבר מצוה לא היה משיב תשובה, עד שיצא מבית הכנסת כדי שלא ימשך לדברי חול. כי לפי חומר צריך לעשות משמרת למשמרת. עכ"ל.

ומזה נלמד גם לאיך גיסא שפעמים אדם רוצה להוכיח את אחרים שמדברים בבית הכנסת, אך עושה זאת בצורה לא נעימה ופעמים גורם שנעשה רעש יותר גדול, וצריך לזהר, וכן אם לפתע מצלצל "פלאפון" של מישהו, אין לגעור ולעשות נו נו... או ש..ש... כי אז מרעיש הוא יותר מהפלאפון...

וזה אפשר להעמיס בפסוק: לא תזבח לה' אלהיך - כלומר אל תעשה דבר בבית הכנסת אשר שם שכינתו יתברך. שור - מלשון הסתכלות (כמו ותבט עיני בשורי) כלומר - לומר ראו איך הוא מפריע ומדבר. ושה - כלומר "שקט" שצועק ש..ש... כל דבר רע - דבר מלשון "דיבור" שלא לדבר רע כלומר דברי חול. וה' יעזרנו על דבר כבוד שמו אמן.

שבת שלום ומבורך !

- עכשיו מתחילים ימי אלול ראוי להתקרב לדודנו - הוא אוהבנו מלכנו, וללמוד טוב יותר, הן בכמות הן באיכות לשם שמים.
- כל רגע ורגע בחודש "אלול" הוא יקר מיקר, ואל לנו להחמיצו בדברים בלתי תכליתיים. וימים הללו נקראים "ימי רצון", כי רצון האדם מסוגל לדבוק ברצון בוראו. (ספר "ימי רצון" סעיף ב)

הגליון לעילוי נשמת מורנו ורבנו רבי אלעזר אביחצירא זיע"א

הגליון לרפואת חנה בת עליזה תחי'

שואל ומשיב

נערך על פי תשובות שהשיב מורנו הרב שליט"א בכתב ובעל פה.
כאן הובאו המסקנות בקצרה, ועוד חזון למועד אי"ה

אמירת סליחות פעמיים ביום

שאלה: האם מותר לומר פעמיים סליחות ביום אחד, כגון אומר בחצות לילה ושוב רוצה לאמרו עם ציבור שעושים סליחות אחר הצהרים למחר.

תשובה: אין חשש לאמירת סליחות בריבוי. מיהו עדיף ללמוד כיון שכבר קיים המנהג. וע"ע במשנ"ב (סי' א ס"ק יב) שכתב: ומי שהוא בעל תורה יכול למנוע מלומר הרבה תחינות וכו'.

זמן אמירת סליחות

שאלה: יש לאדם ב' אופנים לאמירת סליחות, או לקום באשמורת וספק לו אם יקום, או לומר בחצות בודאי, האם יישן מבערב להשכים או ישאר ניעור לחצות.

תשובה: ברי ושמא ברי עדיף [וישאר ער].

לימוד בטלית ותפלין כל היום

שאלה: המניח ציצית ותפלין ללמוד בהם כל היום בבית המדרש בפני הלומדים שאינם עושים כמוהו. האם יש בו משום "יוהרא", כיון שהם אינם עושים כמוהו. או אין חשש בזה.

תשובה: מעלה גדולה יש למי שלומד מוכתר ומעוטר בציצית ותפלין, וזוכה לדברים הרבה, כמ"ש הבא"ח (חיי שרה אות יא) וע"ע בכף החיים (סימן כה אות פט והלאה). הגנה כי כן, אדרבא ראוי וראוי לכל לומד ולומד להיות מוכתר בציצית ותפלין. ומה שאין הם מניחים, ובא זה ליטרה, ולומד בתפלין וציצית, אטו משום זה יחשב כיוהרא, הא למה הדבר דומה, ליוצא מביתו בבוקר בציצית ותפלין ובא לביהכנ"ס בדרך השוק, והלא הרבה אינם מקיימים זה, אע"פ שחלק גדול מהם אין להם סיבה הפוטרת אותם מכך, (וע' שו"ע סימן כה ס"ב ואחרונים, ובספר בן איש חי פ' וירא). וא"כ, בא ונאמר שזה שיחמיר לצאת מביתו מעוטר ומוכתר בציצית ותפלין יחשב כיוהרא?! ודאי אין לומר כן. וא"כ ה"נ בנידון דידן, כן ראוי וכן יפה לעשות, וממנו יראו וכן יעשו עפ"י הדין. וכבר נהגו רבים מעוסקי תורה להתנהג כן, אשריהם ואשרי חלקם. וע' בשו"ת יפה מראה (סימן א). אך שגופו יהיה נקי, וכשצריך לנקביו יפנה מיד.

שאלות ניתן להפנות לת.ד. 57124 ירושלים, או בפקס: 02-9709118,

או דרך מערכת הגליון בדוא"ל: dvartora1@gmail.com

אבן יקרה

פעם נכנסה לפני רבי צבי הירש מרימנוב אשה אחת, בוכייה ונסערת, והתאוננה שהדיינים שדנו בדין תורה שהיה לה עשו לה עוול ועיוותו את הדין. ציווה הצדיק לקרוא לדיינים ואמר להם: "נראה לי שטעיתם בדין. הראו נא לי את המקור שעליו סמכתם את פסק דינכם".

פתחו הדיינים את שולחן ערוך 'חושן משפט', בסעיף שעליו התבססו בפסק דינם, וכשעיינו בו לעומקו התברר שאכן טעו.

שאל אחד הדיינים, איך ידע הצדיק שטעו קודם שראה את הדברים. אמר להם: "כתוב 'תורת ה' תמימה משיבת נפש'. אילו הייתם דנים דין אמת, לא הייתה האשה יכולה לבכות כל כך".

הגליון יוצא לאור על ידי מוסדות "מתן תורה" (ע"ר). ת.ד. 57124 ירושלים

לקבלת הגליון בדוא"ל שלחו ל: dvartora1@gmail.com

ניתן לראות את הגליונות באתר: www.tipot.co.il